

Adil RƏSUL

Acıdırədə - qəlbido
Bir məzar var -
Türkün qəbri.
Türkün qeyzi,
Türkün sobri -
Türk ösgəri.

* * *

Şamaxıya çatəatda
Tapşırıbdı o canını
Yad olmayan bu torpağa.
Bizim elin düşməninə
İnad olub.
Qisas olub
Canını edib sadağa.
Dönməyibdir bir an geri,
O yerdə ki, can veribdir
O yer olub son songəri.

* * *

Şirvan yolunun üstündə
O vaxtdan bir məzar qaldı.
Gizlənmədi o qəbrində
mozarında -

soyu, adı...
Ey məzarda yatan qərib,
Bir qalanın söylə varmı?
Gəlib burda ağlamağa
Özürümdən, ya da Karsdan
Bir yaxının tapılmı?
Vaxtsiz ölüm tale idi,
Yoxsa arzu, ya öhd-niyyət?
Bəlkə orada doğulmaq
Burda ölmək sonin üçün
-bir soadət!

Biz keşiyik indi sənə
Bu torpağa rahat qoy baş,
Qoy məzarın nurla dolsun,
Ay əfondim, ay arkadaş...
Əmanətdir, qardaş, qəbrin -
Əmanətə xəyanət yox!
Qoruyanın çox idiso,
Düşmənin də çox idi, çox.
Çıxdıq daşnak qırğınından
Təzə oda, qana düşdük -
Dedilər, - siz türk deyilsiz
Adınızı biz dəyişdik...
Getdi Cavid, Cavad, Müşfiq,
Gedənlərin təqsiri bir -
Türkpərəstdir, ya da türkdür.

Türkün qəbri - qərib qəbri

Şairin arxivindən

Bir vaxt Vətən adlandırdı,
İndi sürgün oldu Sibir...
Yaxşı bildik,
Stalinin gəlməyirmiş
Türkdən xoşu.
Görkəmlini tutdurmuş -
Xalqı etsin avam, naşı...
Mahal-mahal müsəlmanı
Sürgün etdi yuvasından,
Daşnaklardan qurtarmışdıq
İndi də bax
Çıxmahtydıq
Stalinin davasından.

* * *

Gizlədik hamıdan
ad-soyumuzu,
Müvəqqəti dandıq
öz kökümüzü.

Talışa dedilər
talış deyilsiz,
Tata da, kürdə də
clə beləcə.

Bizə də dedilər
farsdan dönməsiz
Sadəcə olaraq
dinirik türkcə.

Ayrıla-ayrıla
kiçilim deyə
Kökümü kökümdən
çixardı zaman,

Türk sözü, söhbəti
Yasaq edildi,
Dağ kimi oğullar
Kəsildi baş-baş,
Lap pıçılı ilə
Danışdı bir xalq -
Bərkədən danışana: -
Söylödik: - "Yavaş".
Türkün qəbrinə də
Təzə ad verdik;
"Qəribin qəbri"...
Lap evimizdə də
Beləcə dedik,
Təki uzaq olsun
Şeytan nəzəri...
Oradan keçəndə
Öziz günlərdə
Kimsəsiz dərədə
Yollara baxdıq,
Elə ki, görərdik
Bir kimsə yoxdu -
Qəbri yoluxurduq...
O vaxtı ziyarət
Gizli olardı,
O vaxtı yerin də
Qulağı vardı.
Nabolod yanında
Ehtiyat edib

O qəbrə gözücü
Dönüb baxmazdıq,
Ürəkdə dimməzco
Rəhmət oxuyub
Ancaq birco kəlmə
Səs çıxarmadıq.
Doğma-doğma nəco şair,
Radioda nəco dalğa
Bizim üçün qada idi,
Bu qəbri də,
Çox qiymətli əsəri də,
Ya saxlamaq, ya qorumaq
Bizim üçün xata idi.
Ancaq gözlər görə-görə
Beşik kimi o qəbri
Ovsunladıq sanki dağda;
Görən dedi -
Əhsən dedi,
Ürəyində söylədi ki,
Etibara bir bax xalqda!

* * *

Uzun, çətin bir sınaqdan
Mətin çıxdı mənim xalqım, -
Çaldı zəfər.
Əmanəti axıracan o qorudu
Aşşam-səhər.
Kim nə deyir qoy söyləsin
Gözəl xalqı mənim xalqım
Türk millətim.
Böyük qəlbim, böyük riskim,
Məhəbbətim!
Ürəyimdə yer olmayıb
Kələliyə, əsarətə
Yadlar özü həsəd çəkib
Məndə olan cəsarətə,
Sədaqətə,
Etibara,
Əzəmətə!!!
Səbrim ilə iradəmlə,
kamalımla
daim qalib çıxmışam mənim
müxənnətə,
xəyanətə,
əsarətə...
Acıdırədə bir topədə
bir məzar var - Türkün
qəbri,
xalqımızın həm sınağı,
həm hünəri.
Elə bil ki, daş bir divdir
Sərilibdir bir dağ üstə,
Ötrafında kəhər atlar
Ötləyirlər dosto-dostə.
Gündüzlər dörd tərəfini
Göz-göz lalələr bəzəyir,
Aşşam düşdü göylərində
Sapsarı Ay, ulduz gəzər...